

Nr.: AC2309 23441

Het College van Beroep voor de Examens,
prof. mr. P.J.J. Zoontjens, voorzitter, dr. F.T. Groenewegen, N.E.L. Hol, leden.

BESLISSING inzake het beroep van mevrouw [REDACTED], hierna te noemen “appellante”, pro-forma ingesteld bij schrijven van 15 september 2023 en aangevuld met gronden op 3 oktober 2023, tegen de beslissing van 8 september 2023 van de examencommissie van de Faculteit der Geneeskunde, hierna te noemen “verweerster”, waarbij aan appellante voor de Masterfase 1 en Masterfase 2 een onvoldoende is toegekend.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 8 september 2023 is door verweerster aan appellante voor de Masterfase 1 en Masterfase 2 het resultaat *onvoldoende* toegekend. Bij schrijven van 6 oktober 2023 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit heeft echter niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 30 november 2023 heeft verweerster een verweer ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een hoorzitting op 11 december 2023, alwaar appellante is verschenen. Namens verweerster zijn online verschenen [REDACTED] [REDACTED] voorzitter examencommissie, [REDACTED] lid examencommissie, [REDACTED] ambtelijk secretaris examencommissie en [REDACTED], voorzitter portfoliocommissie.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet met het besluit verenigen en stelt dat zij onterecht een onvoldoende beoordeling heeft ontvangen voor de Masterfase 1 en Masterfase 2. Appellante heeft op het onderdeel professioneel gedrag een onvoldoende behaald. Appellante stelt onder andere dat vanuit de affiliatie niet is meegewerkt waardoor het minimaal benodigde aantal feedbackformulieren niet door appellante kon worden behaald. Appellante kon zich daarnaast niet vinden in de kritiek die als feedback in haar feedbackformulieren is opgenomen. Deze feedback heeft er uiteindelijk toe geleid dat het coschap van appellante is stopgezet. Als gevolg hiervan alsmede van de onduidelijkheid die hiermee gepaard ging, is appellante overspannen geraakt en moest zij het coschap Psychiatrie in het AMC volledig afbreken. Na haar herstel, enkele maanden later, is appellante begonnen met het coschap Gynaecologie en Kindergeneeskunde en zou zij na deze coschappen haar coschap Psychiatrie kunnen herkansen. In het coschap Kindergeneeskunde bij het OLVG liep appellante wederom tegen problemen aan. Onder andere koppelde de affiliatie veel oude feedback terug en ontving appellante derhalve wederom negatieve feedback over professioneel gedrag. Daarbij stelt appellante dat de opleiding in deze periode zelf ook heeft geconstateerd dat er weerstand bestond tegen het feedbacksysteem vanuit de affiliaties. De opleiding heeft geregeld dat appellante haar coschap Kindergeneeskunde kon afronden bij het AMC. Door diverse factoren die buiten de macht van appellante lagen, kon appellante hier niet het grote tekort aan feedbackformulieren inhalen.

Appellante verzoekt dat de onvoldoende beoordeling voor professioneel gedrag in de Masterfase 1 en Masterfase 2 komt te vervallen. Hiermee dient de Masterfase 1 zonder verdere kwalificaties als voldaan te worden beschouwd. Tevens verzoekt appellante de kans te krijgen alsnog aan de leerdoelen voor Masterfase 2 te kunnen voldoen waarbij de portfoliocommissie geen vereisten met betrekking tot de extra te behalen feedback mag stellen. Deze kans om de Masterfase 2 af te ronden wordt daarbij niet beschouwd als remediëring. Tot slot verzoekt appellante een geldelijke vergoeding voor de geleden materiële (studievertraging) en immateriële schade.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster kan zich niet verenigen met het standpunt van appellante. Verweerster erkent dat het onderbreken van het coschap psychiatrie niet zorgvuldig is verlopen, maar wijst er ook op dat dit zich in 2022 heeft afgespeeld en dit reeds met appellante is besproken. Verweerster heeft getracht dit zorgvuldig af te handelen. Verweerster stelt dat appellante deze omstandigheid niet kan blijven aanwenden ter onderbouwing van het huidige onvoldoende functioneren.

Appellante heeft op bepaalde onderdelen ruim voldoende feedbackformulieren kunnen vastleggen terwijl zij op andere onderdelen (o.a. professioneel gedrag) onvoldoende feedback heeft verzameld. De stelling dat het voor appellante niet mogelijk is geweest voldoende feedback te verzamelen, volgt verweerster derhalve niet. Zo heeft appellante op beroepsactiviteit 2.2 slechts 1 formulier verzameld in plaats van de benodigde 8. Bij beroepsactiviteit 2.4 heeft appellante in twee maanden tijd slechts 2 van de voorgeschreven 8 feedbackformulieren verzameld. Op de eenvoudigere onderdelen behaalde appellante wel voldoende feedbackformulieren. Daarnaast merkt verweerster op dat deze problematiek zich nauwelijks voordoet bij andere studenten. Door de werkplekbegeleiders van appellante is negen keer het vinkje 'reden tot zorg' aangevinkt. Op basis van de informatie die hierbij is verstrekt, deelt verweerster de zorgen van de werkplekbegeleiders.

Door het tekort aan feedback en de geuite zorgen over professioneel gedrag is het remediëren van de coschappen een passende oplossing. Deze coschappen duren (voltijds) 12 weken waarin 27 leersituaties moeten worden vastgelegd, hetgeen volgens verweerster goed haalbaar is. Daarnaast is door de portfoliocommissie aangegeven dat een tweede mentor kan worden ingezet om appellante maximaal te begeleiden.

Verweerster concludeert dat de beoordelingen van de Masterfase 1 en Masterfase 2 zorgvuldig tot stand zijn gekomen en het reeds met appellante besproken remediëringsplan passend is binnen deze context en verzoekt derhalve het beroep van appellante ongegrond te verklaren.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht. Ingevolge artikel 8:4, lid 3 onder b, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan geen beroep worden ingesteld tegen een besluit inhoudende een beoordeling van het kennen of kunnen van een kandidaat of leerling die ter zake is geëxamineerd of op enigerlei andere wijze is getoetst, dan wel inhoudende de vaststelling van opgaven, beoordelingsnormen of nadere regels voor die examinering of toetsing.
2. Het College stelt voorop dat het vaststellen van het resultaat van een tentamen, in beginsel uitsluitend ter beoordeling van de bevoegde examencommissie c.q. examiner staat. Slechts indien het College tot de conclusie komt dat de examencommissie c.q. examiner niet in redelijkheid tot het desbetreffende oordeel heeft kunnen komen, kan het College een daartegen gericht beroep gegrond verklaren. De deskundigheid van de examiner in aanmerking genomen, moet het College met een terughoudende toetsing volstaan. De taken en bevoegdheden van het College strekken derhalve niet tot het (opnieuw) beoordelen van het ingeleverde werk doch slechts het beoordelen van de procedure die tot de beoordeling heeft geleid.
3. Het College concludeert dat door partijen niet is weersproken dat het portfolio van appellante op bepaalde onderdelen te weinig feedback bevat. Door het gebrek aan feedback kan appellante redelijkerwijs geen voldoende behalen. Het is het College niet gebleken in hoeverre het gebrek van feedback is te wijten aan handelen van de affiliatie, de opleiding of appellante. Verweerster heeft erkend dat gedurende Masterfase 1, bij de invoering van een nieuw beoordelingssysteem sommige studenten problemen hebben ervaren met het verkrijgen van

feedback. Voor deze problematiek is destijds een coulanceregeling geboden, maar deze is niet meer van toepassing. Appellante heeft daarnaast in haar verslaglegging aangegeven dat zij zelf problemen ervaart met het vragen en ontvangen van feedback. Op grond van een en ander kan niet worden vastgesteld dat het gebrek aan zichtbare feedback overwegend buiten de schuld van appellante ligt. Het College stelt vast dat appellante een remediëringsplan is voorgelegd, waarin de mogelijkheid wordt geboden om in de komende onderwijsperiode de gebreken uit Masterfase 1 en Masterfase 2 te herstellen. Het College acht dit in de gegeven omstandigheden een redelijke maatregel. Het College heeft geen andere procedurele fouten kunnen vaststellen welke kunnen leiden tot een gegrond beroep.

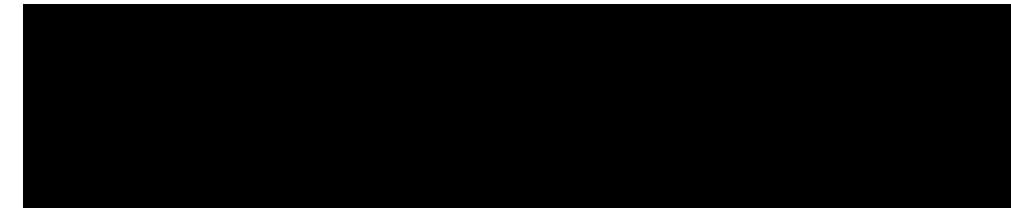
4. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit niet in strijd is met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom ongegrond. Nu het beroep ongegrond is, ziet het College geen aanleiding voor het toekennen van een (schade)vergoeding.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat een afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
  - partijen;
  - de decaan van de Faculteit der Geneeskunde;
  - het College van Bestuur
en wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld aan belangstellenden.

Amsterdam, 11 december 2023

mr. D.L.M. van der Zande
secretaris

prof. mr. P.J.J. Zoontjens
voorzitter

Verzonden: 3 januari 2024

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de **Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State**, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken